

לאן פנינו?

איתי גיל - מושב ניר בנים
itaygill@bezeqint.net

אני רפתן מניר בנים, בן 39 נשוי עם 3 ילדים קטנים.
אני מתפרנס מניהול הרפת המשותפת שלי ושל מושבניק נוסף מהמושב, בסדר גודל של מיליון ליטר
מכסה משותפת.
נוצרה לי הזדמנות לכתוב על תחושותיי שאותן אני "סוחב" זמן רב

מפתים אותנו להישאר ולהשקיע בענף, הקברניטים עסוקים רק בלחשוב
איך לפתות אותנו לצאת ממנו.
התחושה היא קשה מאוד.
כמי שהיו לו כל האפשרויות לצאת מהענף לאחר הצבא, כמי שגמר תואר
ראשון במקצוע מבוקש, אבל האמין בענף והימר עליו במאת האחוזים
והחליט להשקיע בו, צר לי לומר שההנהגה הנוכחית גרמה לי להצטער על
החלטה זו.

בתקופה האחרונה המחשבות על עתידי בענף מדירות שינה מעייני.
אני מסתכל קדימה ורואה רק שחורות,
קשה לי לראות את עצמי מפרנס את המשפחה לעוד שנים רבות ברפת.
קשה לי לראות את עצמי מצליח לחדש ציוד ברפת.
יש תחושה קשה שמחיר המטרה לא שומר על ערכו מול עליית התשומות,
וכי הפער הולך וגדל.
יש אי וודאות גדולה לגבי הערך של המכסה בשנים הבאות, ואם בכלל יהיה
לה ערך...

ומצד שני, יש אפשרות לצאת מהענף בסכומי כסף גדולים, שספק אם אי פעם נוכל לצבור אותם אם נמשיך בענף.

המשוואה הזו אינה טובה לענף, היא תמשוך רבים וטובים החוצה.
מי שייצא מהענף הם לא הלא יעילים או המבוגרים מבינינו, אלא דווקא
הרפתנים הצעירים יותר, שיש להם עתיד גם מחוץ לרפת.
דווקא הרפתנים הטובים, שיודעים לעשות את החשבון נכון, דווקא הם,
ימהרו לנטוש את הספינה הטובעת הזו.
קברניטי לוקר ישיגו את ההיפך ממה שציפו,
במקום לדחוף החוצה את הקטנים והלא יעילים, הם דוחפים החוצה את
הרפתנים הטובים, אלו שיודעים לעשות חשבון, ושהם עדיין צעירים כדי
למצוא את עתידם בחוץ.

ההנהגה מזגזגת לכל אורך הדרך, מאז תחילת הדיבורים על מתווה לוקר,
ואנו עדים לשינויי מדיניות חדשות לבקרים:

שנים האחרונות אני חש יותר ויותר שמהו לא כשורה.
קשה לשים את האצבע בדיוק מה הדבר, אבל העובדה היא שכבר
קשה להשקיע שוב ברפת. קשה לחדש ציוד. חושבים כמה פעמים לפני
שמוציאים שקל.
נראה כי הרווח לליטר הולך ומצטמק - תחושה זו מקבלת חיזוק גם
מסיכומים כלכליים שאני עושה אחת לשנה עם כלכלן בכיר לשעבר במשרד
החקלאות. וכל זאת כאשר הרפת עדיין מחזירה הלוואות על הרפורמה של
שנת 2000.

המצב הכלכלי של העוסקים בענף הוא רע, רע מאוד אפילו, אך המצב הנפשי והעדר התקווה רע עוד יותר

גרוע מכך הוא ההתנהגות של ההנהגה של הענף. בנושא מחאת הקוטג'
וההתמודדות עם מתווה לוקר:

בשנתיים האחרונות, מאז פרוץ מחאת הקוטג'. נראה כי הענף איבד את
הקברניטים שלו והוא מתנהל כמטוס ללא טייס.

אין יותר מי שיעמוד איתן מול הגורמים במדינה ובאוצר וישמור על
האינטרסים של הרפתנים.

הרווח הולך ומצטמצם
והעלויות הולכות וגדלות.

מצד אחד בקושי מביאים
משכורת הביתה, כאשר
70 אחוז מההכנסות החלב
הולכות להוצאות המזון.

ומצד שני, מפתים אותנו בכל
שני וחמישי, בסכומי עתק,
לפרישה מהענף - במקום
לשנות תקליט ולחשוב איך

איתי מקבל פרס ראשון בין המשפחתיים של טרה

הבת הילה - האם עוד תהיה לה רפת לכשתגדל?

הסככה החדשה שנבנתה בהשקעה גדולה שעוד צריך להחזיר

מפתים אותנו בכל שני וחמישי, בסכומי עתק, לפרישה מהענף - במקום לשנות תקליט ולחשוב איך מפתים אותנו להישאר ולהשקיע בענף, הקברניטים עסוקים רק בלחשוב איך לפתות אותנו לצאת ממנו

תעסוקה הולמת. זה ערך שהוא חשוב לפחות כמו הורדת מחיר החלב ליצרן בכמה אגורות.

את ההסבר הזה לא הצלחנו עד כה להטמיע במקבלי ההחלטות.

עוד לא מאוחר מדי...אני קורא לכם שם למעלה לפתוח את העיניים, לרדת לשטח, לחוש את המצוקות של הרפתנים ברחבי הארץ ולפעול לשינוי האווירה העכורה בענף.

למרות שיש שוני בין המושבניקים לקיבוצניקים, וברור מאליו שהמושבניקים פגיעים יותר לכל קיצוץ והרעה בתנאים, מכיוון שהם הולכים למכולת ישירות עם הכסף שמרוויחים ברפת. בכל זאת, אני קורא לנו מושבניקים וקיבוצניקים להתאחד (למרות שמנסים לפלג בינינו) ולחזור למאבק למען עתידנו.

חלב לא מייצרים במשרד האוצר ולא במועצת החלב, ואפילו לא בלשכת יו"ר ההתאחדות. חלב מייצרים ברפתות, כך שבכל זאת נדמה לי שיש לנו קצת כוח.

רק צריך לרצות להפעיל אותו!!!

בתקווה לעתיד טוב יותר לכולנו! ■

לא ייתכן שכל מתווה לוקר מבוסס על כך שהיצרן הקטן יגדל ל-700 אלף ומצד שני יספוג הורדת מחיר.

אך בכנס יועצים כלכליים, מטעם מועצת החלב, נאמר להם שהצפי הוא שהרפתן הקטן יגדל רק בכ-100 אלף ליטר. כלומר רפתנים קטנים ייעצרו על 550 או 600 אלף ליטר, אבל יספגו את כל הורדת המחיר. הרי ברור שהם לא ישרדו בדרך זאת.

לא ייתכן שבמשך השנה החולפת נאמר לרפתנים בטלפון, כי לא יילקחו בחשבון מכרזות שקנו לצורך חישוב מכסתם, ופתאום נאמר שהמכסה כוללת את המכרזות. אם כך, למה הרפתנים הקטנים קנו במחירים מופקעים של למעלה משני שקלים, בעוד יכלו לקנות בלוקר ב-20 אג'??
האם אנו הרפתנים המושביים הקטנים אמורים לבלוע את כל חוסר הסדר שמייצרים הפקידים ששולטים בענף?

התחושה שלי ושל רבים ממכריי הרפתנים היא תחושה קשה ביותר של אכזבה מההנהגה שלנו בהתאחדות.
איך קרה שבסופו של דבר אנחנו קיבלנו בדואר ישיר חשבונית (ועוד איזה חשבונית!!!) על מסיבה שלא היינו בה???
למישהו המשפט הזה מוכר? אולי מההפגנות בצמתים בתל אביב? המנהיגים לא הצליחו (אני מפחד לחשוב שהם לא רצו) למנוע מאתנו לקבל את החשבון. ובכך הם נכשלו!!!

אם רפתן כמוני ועוד רבים שאני מכיר, שהשקענו כסף רב ובנינו רפתות לתפארת ובחרנו בענף זה למחייתנו, אם אנו בשנה האחרונה מטילים ספק רב בעתיד הענף ושוקלים ברצינות לצאת ממנו, כדי לקנות איזה דירה להשכרה...ולעבוד כשכירים אצל איזה סוחר עגלים במשקנו, זה אומר שמישהו פה לא ניווט את הענף בצורה נכונה.

אנו חייבים להראות בכל דרך ששמירה על ענף החלב הוא אינטרס עליון של המדינה.

קברניטי המדינה חייבים להבין שאנו לא נשב איפה שאנו יושבים כיום ללא פרנסה!!!

אם המדינה רוצה לשמור על התיישבות בפריפריה היא חייבת לשמור על

